

[Lorentzen.]

fra venstres side, må han også være forberedt på at få et svar fra denne talerstol, skønt jeg beklager, at afdelingschefen her er henvist til at tale igennem den højtærede boligminister.

Det hedder bl. a. i den nævnte artikel — jeg beder formanden om tilladelse til et kort citat —:

„Ganske bortset fra hvad aktuarberegninger og anden matematik vil kunne vise, kan det straks slås fast, at nyordningen under alle omstændigheder må betyde en formindskelse af statens udgifter, fordi m²-tilskuddene ikke således som rentenedsættelserne ydes til hele boligarealet eller til den dyrere del af byggeprisen, og fordi man sikkert må regne med, at nyordningen vil have en vis billigørende virkning for byggeriet.“

Det var imidlertid slet ikke det, diskussionen stod om i folketinget. Det var et langt mere enkelt spørgsmål, idet det i virkeligheden kun drejede sig om, hvad overgangen fra den lavere rente til markedsrente med m²-tilskud betød gjort op i kroner og øre, således at det kunne ses, om statskassens indskud fik en gunstigere eller dårligere stilling ved nyordningen.

Afdelingschef Nørby, der åbenbart i en vis forstand foragter aktuarberegninger og højere matematik, kaster sig dog selv ud i beregninger. Hvorvidt hans tal er rigtige, skal jeg ikke kunne sige, men jeg tvivler ikke om, at afdelingschefen har den bedste vilje til at nå de rigtige tal. Han foretager forskellige udregninger og opstiller fire muligheder. Såfremt man går ud fra det grundlag, som han kalder det urealistiske — d. v. s. det, som jeg benyttede — må det erkendes, at så bliver m²-tilskuddet ugunstigere for statskassen end den lave rente. Afdelingschef Nørby gør det op således, at hvis statens lån er på 318 kr. 18 øre pr. m², vil værdien af rentelepelse være 172 kr. 38 øre, medens værdien af m²-tilskud vil komme op på 202 kr. 75 øre. Måske er dette rigtigt, måske er det ravruskende galt; det kommer ganske an på, hvilket udgangspunkt man tager. Hvis man tager den nuværende høje pris og høje rente, er tallet muligvis rigtigt, men hvis vi om en 3—4 år kommer ned på en lavere pris og har en lavere markedsrente, bliver tallet

ganske anderledes. Nu kommer det for mig mest spændende, idet man nemlig vil kunne sige: ja, men der er da ingen mennesker, der kunne komme i tanker om at opretholde en lovgivning, der giver 20 års rentelettelser, medens der her er tale om 40 års tilskud. Vi må følgelig gå en af to veje og enten sige, vi kan ikke yde tilskuddet i 40 år, eller vi må hæve grænsen for de 20 år. Det vil sige, at alle de mange lån, der hidtil er ydet med den lave rente, skal udvides til at gælde i endnu 20 år frem i tiden, ellers vil der ikke blive overensstemmelse mellem disse to tal.

Nu er afdelingschef Nørby en usædvanlig rar mand, så jeg kan ikke bruge altfor stærke ord, men jeg vil dog have lov til ganske stille at spørge: Mon det ikke er at sætte tingene på hovedet? Vi har en lov, som vi nu anvender, nemlig loven med den lave rente, og her foreligger et lovforslag, der bestemmer, at tilskud kan ydes i indtil 40 år. Dog står der i § 10, stk. 8:

„Indenrigs- og boligministeren kan lade driftstilskud i forbindelse med allerede bevilgede eller berigtigede lån bortfalde helt eller delvis med virkning for fremtiden, såfremt ejendommens økonomi forbedres eller kan forbedres ved omprioritering eller ændrede forhold for byggeriet taler derfor, herunder at der indtræder en stigning i det almindelige lejeniveau.“

Tror man, at nogen låntager kan forstå den regel? Mon den ikke nærmest vil kunne opfordre til at holde en sløj økonomi for at være sikker på at kunne få driftstilskud i hele perioden?

Der er iøvrigt en anden af ministeriets embedsmænd, der om dette spørgsmål skriver i „Sparekassetidende“ for november 1954, ganske jævnt og ligetil, at driftstilskuddet ikke som de gamle reglers ydelselempelse er gjort tidsbegrænset, men principielt tildeles ejendommen, sålænge der endnu står statslån i denne. Det er rigtigt, for det er lige efter lovens ord, så det kan den pågældende embedsmand i hvert fald ikke komme galt af sted med.

Forøvrigt er der, mens vi er ved driftstilskuddet, i lovforslaget sket den ændring i forhold til oktoberloven, at der er foretaget en graduering efter byggeriets beliggenhed, idet m²-tilskuddet i hovedstadsområdet er